

תת"ע 5496/10/17 - ג'מאל עווידה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5496-10-17 מדינת ישראל נ' עווידה
תיק חיצוני: 90507473610

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
ג'מאל עווידה	המבקש
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 28.10.2019 בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.12.2017.

המבקש קיבל דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 שתועדה באמצעות מצלמת מהירות מסוג א/3 בתאריך 21.1.2017.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס המקורי בסך 750 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען בבקשתו להישפט כי בקשה הוגשה כיון שאדם נהג ברכב במועד ביצוע העבירה.

לטענת ב"כ המבקש, העביר במסגרת הבקשה את כל הראיות, אולם מעיון בהחלטת בית המשפט מיום 28.10.2019 בשל טעות טכנית תצהיר הנהג בפועל נסרק בחציו ולא במלואו. לטענת ב"כ המבקש שינוי מהותי זה יכול לשנות את ההחלטה לדחיית הבקשה, שכן קיים אדם אחר שלוקח אחריות על ביצוע העבירה ובכך למנוע עיוות דין של ממש.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי הדו"ח הנדון הוסב על שמו של המבקש תכופ למועד ביצוע העבירה, זאת לאחר בקשה ותצהיר מטעמו. בנסיבות אלה, בקשת כלתו של המבקש ליטול אחריות על העבירה אינה סבירה בלשון המעטה. המשיבה ציינה כי מדובר בעבירה שבוצעה בחודש ינואר 2017 ושיהוי בהגשתה תמוה ואינו מוצדק.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

תשלום הקנס

המבקש שילם את הקנס שהוטל עליו בגין ביצוע העבירה דן ומשכך קבעתי, כי בכך הודה באשמה, הורשע ונשא את עונשו זאת בהתאם לסעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, דבר שלבדו מצדיק את דחיית המבקש. למעלה מן הצורך דנתי ביתר הטענות שהעלה המבקש בבקשתו.

המבקש טוען בבקשתו לעיון חוזר כי יגרם לו עיוות דין כיון שאדם אחר נהג ברכב במועד ביצוע העבירה.

למעלה מן הצורך, שכן הקנס שולם, אדון גם בטענתו זו של המבקש.

האם קיים חשש לעיוות דין אם אדם אחר נהג ברכב ביום ביצוע העבירה

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

ההלכה היא כי עילה זו אינה מצדיקה את ביטול פסק הדין.

ברע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** מיום 28.11.13 קבע בית המשפט העליון כי:

"...טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, איננה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו".

וכן ברע"פ 7018/14 **מיכאל טיטלבומו נ' מדינת ישראל** מיום 30.10.2014 נקבע כי:

"גם טענתו של המבקש, לפיה ההארכה נדרשת לשם הסבת הדו"חות על שמם של נהגים אחרים שהשתמשו ברכב, אין בכוחה להועיל למבקש, בנסיבות העניין (ראו: רע"פ 1446/14 ריאד נ' מדינת ישראל (26.3.2014); רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011))."

טענה זו נבחנה מספר רב של פעמים גם בבית המשפט המחוזי אשר קבע בהחלטותיו כי טענת "אחר נהג ברכב" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי ואין לראות בטענה זו כ"נימוק מיוחד", בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ או כטענה שמקימה חשש לעיוות דין אם לא יוארך המועד להישפט (עפ"ת 42642-12-17 **שאול שלום נ' מדינת ישראל** מיום 1.4.2018 (להלן: "**עניין שאול שלום**"), עפ"ת 45391-01-19 **גיא כהן נ' מדינת ישראל** מיום 31.3.2019, עפ"ת 45005-06-18 **הלל רוזנברג נ' מדינת ישראל** מיום 24.12.2018, עפ"ת 51304-09-16 **חי חיים אור גל נ' מדינת ישראל** מיום 3.11.2016).

בבקשה נוכחית זו הונח בפני בית המשפט תצהיר מטעם כלתו של המבקש. אולם, גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל, אין קבלת הבקשה בדבר ביטול פסק הדין מוצדקת (רע"פ 7839/08 **שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל** מיום 10.11.2008; רע"פ 9540/08 **עופר מוסברג נ' מדינת ישראל**, 8.1.2009; רע"פ 8927/07 **סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל** מיום 29.1.2008, רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** מיום 10.2.2015, רע"פ 2754/12 **ביסמוט נ' מדינת ישראל** מיום 19.4.2012, רע"פ 222/13 **מחמוד נ' מדינת ישראל** מיום 17.1.2013).

גם אם הוכחה טענת המבקש כי הדו"ח ניתן במהלך שימושו של אחר, אין בכך משום עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה. כפי שקבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת אריאלי) המדובר בטענת הגנה שכיחה ועל כן, אין מקום להכיר בה, שכן הכרה זו תביא לפתיחת פתח רחב ותפגע בשיקולי מדיניות הנוגעות ביעילות ההליכים בבית המשפט לתעבורה (**עניין שאול שלום**).

טענת המבקש נסמכת על תצהיר שנערך כשנתיים וחצי לאחר ביצוע העבירה דנן. משכך, טענה זו שאינה נשענת על אסמכתאות ו/או ראיות בזמן אמת הינה טענה קלושה אשר אינה מצביעה על פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה (השוו עפ"ת 46965-03-19 **איאל נ' מדינת ישראל** מיום 12.9.2019).

בנוסף, ואף זאת למעלה מן הצורך אציין, כי לקיחת האחריות של המצהירה על העבירה תמוהה בעיניי.

המשיבה צירפה לתגובתה בקשה להסבת הדו"ח ממר עווידה חלדון למבקש, המבוססת על תצהיר בחתימת ידו של המבקש על פיו הוא מודה כי הוא זה שנהג ברכב שבאמצעותו בוצעה העבירה והרכב היה באחריותו ובחזקתו בזמנים הרלוונטיים של ביצוע העבירה.

משכך, אני קובעת כי טענת המבקש לפיה אחר נהג ברכב ביום ובשעת ביצוע העבירה אינה מהווה עיוות דין המצדיק את ביטול פסק הדין.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרונ סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' חשוון תש"פ, 30 אוקטובר 2019, בהעדר
הצדדים.